O, Mine tjenere! Jeg har gjort uretfærdighed forbudt for Mig Selv, og Jeg har gjort den forbudt blandt jer, så gør ikke uret mod hinanden

Overleveret af Abū Dharr – må Allāh være tilfreds med ham: Han berettede at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – i det han berettede fra sin Herre– Den Velsignede og Den Ophøjede – at Han sagde: "O, Mine tjenere! Jeg har gjort uretfærdighed forbudt for Mig Selv, og Jeg har gjort den forbudt blandt jer, så gør ikke uret mod hinanden. O, Mine tjenere! I er alle vildledte, undtagen den, Jeg har retledt. Så bed Mig om retledning, og Jeg vil retlede jer. O, Mine tjenere! I er alle sultne, undtagen den, Jeg har givet mad. Så bed Mig om mad, og Jeg vil give jer mad. O, Mine tjenere! I er alle nøgne, undtagen den, Jeg har klædt. Så bed Mig om klæder, og Jeg vil klæde jer. O, Mine tjenere! I begår fejl både dag og nat, og Jeg tilgiver alle synder. Så bed Mig om tilgivelse, og Jeg vil tilgive jer. O, Mine tjenere! I vil aldrig kunne nå at skade Mig og dermed skade Mig, og I vil aldrig kunne nå at gavne Mig og dermed gavne Mig. O, Mine tjenere! Hvis de første og de sidste af jer, både mennesker og djinn, var på hjertet af den mest gudfrygtige iblandt jer, ville det ikke øge Mit kongedømme det mindste. O, Mine tjenere! Hvis de første og de sidste af jer, både mennesker og djinn, var på hjertet af den mest fordærvede iblandt jer, ville det ikke mindske Mit kongedømme det mindste. O, Mine tjenere! Hvis de første og de sidste af jer, både mennesker og djinn, stod samlet på ét sted og bad Mig om noget, og Jeg gav hver enkelt, hvad han bad om, ville det ikke mindske, hvad Jeg har, mere end havet mindskes, når en nål dyppes ned i det. O, Mine tjenere! Det er jeres egne handlinger, Jeg optegner for jer og derefter gengælder jer. Så den, der finder noget godt, lad ham lovprise Allāh. Og den, der finder andet end det, må kun bebrejde sig selv."

[صحيح] [رواه مسلم]

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – forklarer, at Allāh – Den Ophøjede – har sagt, at Han har gjort ẓulm (uretfærdighed) forbudt for Sig Selv og har gjort den forbudt blandt Sine skabninger – så ingen må begå uret mod nogen anden. At hele skabelsen er vildledt fra sandhedens vej, undtagen gennem Allāhs retledning og Hans tawfīq (bistand). Den, der beder Ham om den, vil Han bistå og retlede. Han forklarer også, at skabningen er i fuldstændig afhængighed af Allāh – fattige og nødlidende i alle deres behov. Den, der beder Ham, vil Han opfylde hans behov og give ham det, der er tilstrækkeligt. Han beskriver endvidere, at menneskene synder dag og nat, men Allāh tilgiver og overser, når Hans tjener søger Hans tilgivelse. Han tydeliggør, at de aldrig kan skade Allāh eller gavne Ham på nogen måde. Og at selvom de var lige så fromme som et enkelt menneskes hjerte, ville deres fromhed ikke øge Allāhs rige. Og selv hvis de alle var på hjertet af den mest fordærvede iblandt jer, ville deres fordærv ikke mindske Hans kongedømme det mindste; for de er alle svage og afhængige af Allāh i enhver tid og situation, mens Han – Den Lovpriste – er Den

Selvtilstrækkelige og Uafhængige. Og selv hvis hele menneskeheden og alle djinn, fra den første til den sidste, stod samlet på ét sted og bad Allāh, og Han gav hver enkelt, hvad han bad om, ville det ikke mindske det, Han har, det mindste. Det ville ikke tømme Hans rigdom mere, end havet mindskes, når en nål dyppes i det og trækkes op igen. Og dette er et udtryk for Hans fuldkomne uafhængighed. Allāh – Den Lovpriste – bevarer tjenernes gerninger og optegner dem imod dem, og derefter vil Han fuldt gengælde dem på Opstandelsens Dag. Den, der finder, at belønningen for hans gerninger er god, skal lovprise Allāh for Hans tawfīq (at Han har gjort det muligt for ham at adlyde Ham). Og den, der finder belønningen for sine gerninger andet end det gode, skal ikke bebrejde nogen anden end sin nafs al-Ammārah bis-sū' (sjæl, der befaler det onde), som førte ham til tab.

http://www.sunnah.global/hadeeth/da/show/4810